

Elmulasztott lehetőségeinkről

[2011. március]

beszélni nem merünk, és hallgatunk,
míg egy igéző szempár lopva stíról,
ahelyett, hogy bedobnánk mi magunk.

Úgyszintén nem dicsekszünk (max. utólag),
ha különvéleményt vállalni kell,
csak a „mi lett volna, ha” sorok folynak
helyette – s megelégszünk ennyivel.

Mert megfelel a többes szám, a falka,
nem bánt a könyv sem, ha nem olvasott;
ha nem megy spontán, menjen készakarva,
hanem csupán a mentség volna sok.

Hát lépünk, nehogy a számlát benyújtsák
majd az elszúrt évek s az életútság.

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Bálint Tamás

Látó Szépirodalmi Folyóirat